FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT GIUSEPPE TESAURO
fremsat den 28. marts 1990 *

Høje Domstol.

1. Domstolen skal i denne sag endnu en gang give en fortolkning af Rådets forordning (EØF) nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi [1].

2. Sagsøgeren i hovedsagen er koncernen Unifert's tyske datterselskab. Denne koncern indkøber sædvanligvis gødning i tredjelande gennem virksomheden Ferdis SA, Bruxelles, der videresælger varen ufortoldet til koncernens forskellige datterselskaber.

Sagsøgeren angav i anmeldelserne om toldværdien Ferdis som sælger, hvorved der henvistes til de fakturaer, Ferdis havde udstedt til sagsøgeren.

I anmeldelserne var benyttet en »konstrueret« pris, der blev opnået ved at multiplicere varens virkelige vægt ved losningen, der var lavere end den i købekontrakten fastsatte, med den aftalte pris pr. ton, idet der ikke blev tillagt det beløb, der faktisk var betalt, nogen betydning.

Sagsøgeren medtog desuden i anmeldelsen ikke demurrage-omkostninger eller en »købskommission«, der var betalt til Ferdis, og som beløb sig til 6% af fakturabeløbet for det enkelte parti.

Efter et kontrolbesøg krævede Hauptzollamt efterbetaling af told og afgifter på i alt 172 099,60 DM.

Unifert anfægtede under en sag ved Finanzgericht dette krav, men Finanzgericht frifandt Hauptzollamt. Selskabet indgav derefter revisionsanke til Bundesfinanzhof, der har anmodet Domstolen om en præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»1) a) Kan også den pris, som fremgår af en købekontrakt indgået mellem personer, der er bosiddende i Fællesskabet, anses som transaktionsværdien, jfr. artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1224/80?

b) Såfremt spørgsmål a) besvares bekræftende:

Såfremt prisangivelser i andre købekontrakter ligeledes opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1224/80, kan den pågældende da selv bestemme, hvilken pris, der skal lægges til grund ved toldværdiansættelsen? Er den pågældende bundet af et allerede foretaget valg?

c) Ved bekræftende besvarelse af spørgsmål a):

* Originalsprog: italiensk.
1 — EFT L 134, s. 1.

Omfatter denne pris også den såkaldte købskommission?

2) Er såkaldt demurrage (overliggedagspenge ved forsinkelse med et skibs lastning) transportomkostninger som nævnt i artikel 8, stk. 1, litra e), i forordning (EØF) nr. 1224/80?

3) Er transaktionsværdien som anført i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1224/80 den fulde pris, der er betalt eller skal betales, når det forud for det afgørende tidspunkt er blevet fastslået, at der er leveret mindre end den købte mængde, men leveringsvægten dog holder sig inden for den aftalte margen og ikke giver anledning til en nedsættelse af købsprisen?«

3. Den første gruppe spørgsmål drejer sig i vidt omfang om fortolkningen af artikel 3 i forordning nr. 1224/80.

I denne bestemmelse, der er en af den omhandlede forordnings hovedbestemmelser, siges det i stk. 1, at toldværdien af indførte varer i princippet er transaktionsværdien, dvs. den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varen, ved salg til eksport til Fællesskabets toldområde [2].

I fortsættelsen i stk. 3, litra a), som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 3193/80 [3], hedder det dernæst, at den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, er den fulde betaling, som køberen yder eller skal yde sælgeren eller til fordel for denne, for de indførte varer og omfatter alle de betalinger, som er erlagt, eller som skal erlægges som betingelse for salget af de indførte varer, af køberen til sælgeren eller af køberen til en tredjepart for at opfylde en af sælgerens forpligtelser.

4. Ved en blot og bar gennemlæsning af denne bestemmelse er det klart, at det afgørende element ved fastlæggelsen af transaktionsværdien udgøres af referencen til en kontrakt vedrørende varer, der skal indføres til Fællesskabets toldområde, medens de kontraherende parters hjemsted er uden betydning overhovedet.

Det må derfor antages, at den pris, der fremgår af en købekontrakt vedrørende varer, der er indført i et tredjeland og videresolgt før afvikling af den nødvendige fortoldning, dvs. før indførslen på Fællesskabets toldområde, retmæssigt kan lægges til grund for fastlæggelsen af disse varers toldværdi uden hensyn til, hvor de kontraherende parter har deres hjemsted.

5. Dette resultat ses også at være i overensstemmelse med bestemmelsen i artikel 6 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1495/80 af 11. juni 1980 [4] om gennemførelse af visse bestemmelser i artikel 1, 3 og 8 i Rådets forordning nr. 1224/80 om varers

2 — Nævnte bestemmelse er udstedt i henhold til artikel 1, stk. 1, i aftalen om anvendelse af artikel VII i Den almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel (EFT L 71 af 17.3.1980, s. 1).

3 — EFT L 333, s. 1.

4 — EFT L 154, s. 14.

toldværdi — som ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1580/81[5] — hvorefter angivelse til fri omsætning i Fællesskabet af varer, som har været genstand for et salg, anses som tilstrækkelig antydning af, at de er blevet solgt med henblik på eksport til Fællesskabets toldområde, og denne antydning lægges også til grund, såfremt varerne har været genstand for successive salg inden værdiansættelsen, idet i sådanne tilfælde den pris, der betales ved hvert af disse salg, kan lægges til grund ved værdiansættelsen.

6. Denne bestemmelse viser efter min mening tilstrækkelig klart, hvorledes det under b) gengivne spørgsmål skal besvares, idet importøren i tilfælde af flere på hinanden følgende salg principielt frit kan vælge den pris, der skal lægges til grund for fastlæggelsen af toldværdien.

7. Til gengæld må det med hensyn til muligheden for, at en erhvervsdrivende ændrer sit én gang foretagne valg i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, litra a) og litra b) i Rådets direktiv 75/695/EØF af 24. juli 1979 om harmonisering af fremgangsmåderne ved varers overgang til fri omsætning[6], bemærkes, at anmodninger om sådan berigtigelse skal fremsættes, inden varerne er blevet frigivet til fri omsætning, og ikke længere kan tillades, når anmodning herom fremsættes efter, at toldvæsenet har meddelt klarereren, at det agter at undersøge varerne, eller at det har konstateret, at de givne oplysninger er urigtige.

8. Artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79[7], hvorefter der kan ske godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter, såfremt det godtgøres, at det bogførte afgiftsbeløb er højere end det beløb, som i henhold til lovgivningen skulle opkræves, samt artikel 10, stk. 2, i det ovenfor nævnte direktiv vedrørende en eventuel efterfølgende kontrol ved de kompetente myndigheder og følgerne heraf, hvad angår en ændring af importafgiftsbeløbet, hvortil Unifert har henvist, er i denne forbindelse uden enhver betydning.

De to påberåbte regler vedrører jo tilfælde, hvor toldanmeldelsen indeholder ukorrekte oplysninger, eller hvor toldbestemmelserne er blevet fejlagtigt anvendt, og man kan ikke på grundlag heraf slutte, at importøren har ret til at ændre sin anmeldelse efter varernes frigivelse til fri omsætning i tilfælde som det foreliggende, hvor hverken valget af den pris, der skal lægges til grund for fastlæggelsen af toldværdien, eller anvendelsen af toldbestemmelserne på nogen måde er fejlbehæftet.

9. Med hensyn til medtagelsen i den aftalte pris af den særskilt i fakturaen og i procent af vareprisen beregnede indkøbskommission må det derimod i første række bemærkes, at indkøbsprovision efter artikel 8, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1224/80 ikke er med i listen over de elementer, der lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer.

Stk. 4 i samme artikel indeholder dog en udtømmende definition af begrebet »ind-

5 — EFT L 154, s. 36.

6 — EFT L 205, s. 19. I medfør af artikel 27 i nævnte direktiv, som ændret ved Rådets direktiv 81/853/EØF (EFT L 319, s. 1) skulle medlemsstaterne vedtage de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette senest den 1. juli 1981.

7 — EFT L 175, s. 1.

købsprovision«, der herefter er beløb, som en importør betaler sin agent for en tjenesteydelse, som har bestået i, at denne har repræsenteret ham ved indkøb af varerne.

10. Ved en rigtig anvendelse af Fællesskabets toldbestemmelser må der henses til det reelle forhold mellem de kontraherende parter, og det tilkommer de nationale myndigheder og i givet fald den ret, der får spørgsmålet forelagt, konkret, og idet der herved bortses fra parternes eget ordvalg, at afgøre, om en bestemt kommission faktisk udgør et beløb, der udgør modydelse for denne særlige ydelse, eller om den angivne kommission blot udgør en del af købsprisen, der som sådan må tages i betragtning ved beregningen af varernes transaktionsværdi.

11. Med hensyn til medtagelsen af demurrage-omkostninger i de i artikel 8, stk. 1, litra e), i), i forordning nr. 1224/80 nævnte transportomkostninger, må bemærkes, at disse omkostninger opkræves i henhold til transportaftalen og hænger direkte sammen med søtransporten af varerne, der faktisk ikke vil kunne gennemføres, uden at disse beløb betales.

Efter min mening må demurrage-omkostninger, uden hensyn til diskussionerne om disse omkostningers retlige karakter, være en del af transportomkostningerne efter betydningen i nævnte bestemmelse.

12. Også det sidste spørgsmål, Bundesfinanzhof har stillet, må efter min mening besvares bekræftende. Det er dog i den forbindelse nødvendigt at gøre en tilføjelse.

For den pris, der faktisk er betalt for varen, udgør ganske vist transaktionsværdien, selv om den leverede mængde er mindre end den i kontrakten angivne, såfremt forskellen vægtmæssigt holder sig inden for en udtrykkeligt af parterne aftalt margen, eftersom den aftalte pris i så fald står ved magt også i tilfælde af begrænsede vægtafvigelser og endog er blevet fastlagt med denne mulighed som en klar forudsætning, men det forekommer mig dog, at spørgsmålet må besvares anderledes, såfremt den leverede varevægtsafvigelse viser sig at overstige den aftalte margen.

13. Den for det andet tilfælde relevante bestemmelse er nemlig artikel 4 i forordning nr. 1495/80, som ændret ved forordning nr. 1508/81, hvorefter der i tilfælde, hvor en del af en sending er gået tabt, eller hvor den vare, der skal værdiansættes, er blevet beskadiget inden overgangen til fri omsætning, skal ske en forholdsmæssig fordeling af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.

I dette sidste tilfælde skal derfor med forbehold af den af den aftalte margen omfattede mængde den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, nedsættes i forhold til den konstaterede manko og uden hensyn til, at hele den aftalte pris er blevet betalt.

14. Denne fortolkning af nævnte bestemmelse støttes i øvrigt af den anvisning, Domstolen tidligere har givet i Repenningsagen[8], hvorefter »artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning nr. 1224/80 skal fortolkes såle-

8 — Se Domstolens dom af 12. juni 1986 (183/85, Sml. s. 1873). Det bemærkes, at de faktiske omstændigheder i nævnte sag stammede fra tiden før ikrafttrædelsen af nævnte ændring af artikel 4 i forordning (EØF) nr. 1495/80.

des, at i tilfælde, hvor en indkøbt mangelfri vare beskadiges, inden den bringes i fri omsætning, skal den pris, som rent faktisk er betalt eller skal betales, og som er afgørende for varens transaktionsværdi, nedsættes i forhold til den indtrådte skade«.

15. På baggrund af det ovenfor anførte, foreslår jeg herefter Domstolen at besvare Bundesfinanzhof's spørgsmål på følgende måde.

»1) Den pris, som fremgår af en købekontrakt indgået mellem personer, der er hjemmehørende i Fællesskabet, kan anses som transaktionsværdien, jfr. artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi.

2) Såfremt flere priser, der i forbindelse med flere på hinanden følgende salg af en vare, faktisk er betalt eller skal betales, opfylder kravene i artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1224/80, kan enhver af disse priser vælges af importøren med henblik på fastsættelse af transaktionsværdien. Har importøren lagt en af disse priser til grund for toldværdiangivelsen, kan han ikke berigtige angivelsen, efter at varerne er blevet frigivet til fri omsætning i henhold til artikel 8, stk. 1, i Rådets direktiv 79/695/EØF af 24. juli 1979 om harmonisering af fremgangsmåderne ved varers overgang til fri omsætning.

3) Har køberen til sælgeren betalt et beløb, som er betegnet som 'købskommission', og som er særskilt faktureret, indgår dette i den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer, jfr. artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1224/80.

4) Demurrage-omkostninger (overliggedagspenge ved forsinkelse med et skibs lastning) indgår i transportomkostningerne, jfr. artikel 8, stk. 1, litra c), i forordning nr. 1224/80.

5) Artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1224/80 skal fortolkes således, at der ikke kan foretages en forholdsmæssig nedsættelse af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, når det konstateres, at der er losset mindre end den købte mængde, men leveringsmængden dog holder sig inden for en mellem parterne aftalt margen og ikke giver anledning til en nedsættelse af købsprisen.«